

ministeren, der står i spidsen for disse tirsdags-spørgetimer, som vi forventer os rigtig meget af.

Det er op til statsministeren, om den fiasko, det har været med den nuværende uforberedte spørgetid, udbedres. Ansvar for at få forbedret disse kaotiske forhold, der har eksisteret indtil nu, hvor den uforberedte spørgetid faktisk hidtil har været – måske et stærkt udtryk at bruge – en fiasko, ligger ene og alene hos statsministeren.

Det kan ændres, hvis regeringen vil.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg ikke har kunnet tælle noget flertal i Folketinget, som har den opfattelse, at vi skal have sådan en pop-spørgetime, som Tony Blair opfører hver uge i det britiske underhus. Et sådant flertal har jeg ikke kunnet tælle mig frem til her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden:

De vedtagne ændringer både i denne sag og i den foregående vil nu blive indarbejdet i Folketingets Forretningsorden og omdelt til Tingets medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede sanktioner for fredskrænkelser.

Af Bendt Bendtsen (KF) m.fl.

(Fremsat 16/3 99. Første behandling 21/4 99.

Betænkning 18/5 99).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Anne Baastруп (SF):

Det er menneskeligt at fejle, og det gjorde jeg på SF's vegne i fredags. SF stemmer ikke for De Konservatives forslag, men undlader at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 53 (V, KF, DF, CD, FP og KRF) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Fortsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af Europa-parlamentarikeres frynsegoder.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(Fremsat 19/11 98. Første behandling 19/1 99.

Betænkning 28/4 99. Første del af anden (sidste) behandling 6/5 99. Tilføjelse til betænkning 19/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen eller tilføjelsen til betænkningen.

Der var ikke stillet ændringsforslag uden for betænkningen eller tilføjelsen til betænkningen.

Forhandlingen genoptoges

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har nu haft beslutningsforslag nr. B 55 tilbage til fornyet udvalgsbehandling, og vi har under udvalgsbehandlingen stillet nye spørgsmål og fået svar fra skatteministeren, som jeg selvfølgelig skal kvittere for.

Det fremgår af et af svarene fra skatteministeren, at regeringen nu uafhængig af Europa-Kommissionen vil indhente en juridisk vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt man kan beskatte Europa-parlamentarikeres overskud på godtgørelser m.v. Vi er selvfølgelig meget tilfredse med, at man nu har taget det ekstra skridt i forhold til den anden behandling, vi havde tidligere, og det bekræfter også for Dansk Folkeparti rigtigheden af, at vi fik det her spørgsmål bragt til en fornyet udvalgsbehandling.

Alligevel mener vi allerede nu, det er muligt at drage en konklusion og dermed ikke afvente den yderligere vurdering, regeringen nu indhenter.

Vi har i et af de spørgsmål, der er stillet til skatteministeren, bedt om at få bekræftet, at der i den dom fra 1981, som ministeren har henvist til under behandlingen, står, at EU-landene principielt kan foretage beskatning, altså af overskud på skjult vederlag og godtgørelse, når de her godtgørelser har karakter af en egentlig indkomst, altså et egentligt vederlag.

Af svaret fra skatteministeren på spørgsmål 4 fremgår: »Jeg kan bekræfte, at det af den dom, hvortil spørgsmålet refererer, fremgår, at fællesskabsretten forbyder, at der sker national beskatning af de faste beløb, som Europa-Parlamentet af fælles skabsmidler udbetaler til sine medlemmer som godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter, medmindre det i overensstemmelse med fællesskabsretten godtgøres, at denne faste godtgørelse delvis har karakter af et vederlag. Der er således i princippet mulighed for national beskatning, hvis godtgørelsen delvis har karakter af et vederlag.«

Så vidt vi har erfaret i Dansk Folkeparti, er de fleste Europa-parlamentarikere enige om, at en del af den godtgørelse, der udbetales, har karakter af et vederlag, og derfor mener vi, at skattemyndighederne naturligvis, som man gør over for alle mulige andre lønmodtagere, må ind og vurdere konkret, om den enkelte parlamentariker har et overskud at beskatte.

En vedtagelse af vores beslutningsforslag vil i al sin enkelthed betyde, at man skal ind og foretage sådan en vurdering. En afvisning vil betyde, at man ikke foretager sådan en vurdering, og dermed er der fortsat en forskelsbehandling mellem ganske almindelige lønmodtagere i det her land og så Europa-parlamentarikere. Den forskelsbehandling ønsker vi at bringe til ophør, og derfor ønsker vi selvfølgelig forslaget vedtaget.

Jeg skal afslutningsvis takke de partier og hr. Frank Dahlggaard, der har støttet forslaget, og naturligvis håbe, at der er partier, som besinder sig her i sidste øjeblik.

Jeg skal i øvrigt lige spørge skatteministeren for god ordens skyld, om man har fået svar fra Kommissionen på det spørgsmål, der er stillet. Jeg noterer mig i et af de svar, der er givet, at man den 18. maj endnu ikke har fået besvaret det meget enkle spørgsmål, man har stillet Kommissionen, men det kan være, at skatteministeren kan løfte sløret for, om der nu er kommet svar.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at regeringen står tilbage med et forklaringsproblem i den her sag. Statsministeren har forsøgt i EU's Ministerråd, så vidt jeg har forstået det, at gøre noget ved Parlamentets statut, men i EU's institutioner, hvad enten det er Ministerrådet eller i Parlamentet selv, er der jo ingen vilje overhovedet til at rydde op i det her.

Nu ligger der så et forslag på bordet, som man kan vedtage her i Folketinget. Det bliver der ikke mulighed for igen i mange måneder, men nu ligger der et forslag, som man kan vedtage, og som hr. Kristian Thulesen Dahl lige har påpeget vedrørende besvarelsen fra udvalget, så er det fuldstændig juridisk muligt og fremkommeligt at vedtage en sådan beskatning. Det er selv efter EU-retten problemfrit at indføre en sådan beskatning.

Jeg har jo lagt mærke til, at der er nogle socialdemokratiske kandidater til europaparlamentsvalget, som så har forsøgt at indføre en frivillig ordning i Socialdemokratiet med hensyn til frynsegoderne. Det er så ganske vist, så vidt jeg har forstået, ikke rigtig lykkedes, fordi en af kandidaterne måske ikke vil være med alligevel og synes, det er noget pjat og sådan noget.

Jeg synes ærlig talt, at det hele ender lidt i en farce, hvis regeringen så ikke i hvert fald har noget andet at byde på end det forslag, der lig-

ger her. Derfor vil jeg godt bede ministeren oplyse, hvad man fra regeringens side vil gøre, hvis man virkelig vil fastholde, at man ikke vil være med til at vedtage noget her i dag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt som punkt 1 slå fast, at vedtagelse eller ikkevedtagelse af det her beslutningsforslag i relation til den sommer, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, ikke ændrer noget som helst.

Punkt 2: Som det fremgår, og jeg er også glad for at hr. Thulesen Dahl kvitterede for, at bilaget til mit svar på spørgsmålet stillet af udvalget er optrykt, sætter jeg nu en uvildig juridisk vurdering i gang af, om der inden for de gældende regler skulle være en mulighed for, at vi kan beskatte. Hvis ikke det var, fordi jeg og dermed regeringen var parat til det, var der jo ingen grund til at gøre det.

Jeg mener derfor ikke, at det at henvise til et andet svar, jeg har afgivet om den dom, som har betydning i den her sammenhæng, sådan set rigtig har noget med den her diskussion at gøre, i og med at den juridiske vurdering, jeg har fået, hidtil har været, at man ikke skønnede, når vi så på de samlede præmisser, at muligheden for beskatning var til stede.

Det var baggrunden for, at vi spurgte Kommissionen, som der ikke er kommet svar fra endnu. Men selv om der så måtte komme et svar fra Kommissionen, der måtte sige, at der ikke er adgang til at beskatte, så kan jeg forestille mig, at reaktionsmønsteret hos hr. Thulesen Dahl og hr. Albrechtsen ville være, om det ikke var at sætte ræven til at vogte gæs.

Derfor vil det under alle forhold være klogt og rigtigt, at man indhenter den juridiske vurdering, som jeg nu har sat i gang. Jeg forventer, den er gennemført og til min og Folketingets rådighed, inden vi mødes til oktober, og hvis det er sådan, at der ikke sker andre ting, der sikrer, at man får en beskatning eller en anden form for vederlag og omkostningsdækning i Parlamentet, ja så vil jeg i sagens natur på regeringens vegne fremsætte et lovforslag, der, hvis den juridiske vurdering når dertil, sikrer, at der kommer til at ske en beskatning.

Hvis ikke det var hensigten, ville det jo være narreværk at bede en uvildig advokat om at foretage vurderingen. Men jeg beder om forståelse for, at jeg ikke kommer til Folketinget med en lovgivning eller administrativt beder mine folk om at gennemføre en håndhævelse af en

lovgivning, der i alle andre situationer ville få Folketinget til at fyre mig som minister, fordi det var magtmisbrug.

Derfor, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl og hr. Albrechtsen, synes jeg i stedet for, at vi gør det her til et slagsmålsområde, hvad det jo ikke er, fordi regeringen nu og tidligere klart har meddelt, at den mener, at midler, man får til at dække omkostninger, men ikke går til at dække omkostninger, bør beskattes på normal vis. Hvis det er sådan, at jeg får det juridiske grundlag for at gennemføre en sådan beskatning, vil den blive gennemført, og så vil der komme et lovforslag til Folketinget med det indhold.

Derfor kan vi sige, at det, der står i det her beslutningsforslag, har der faktisk været levet op til igennem flere måneder. Ingen har kunnet undgå at bemærke den aktivitet, som den danske regering med statsministeren og udenrigsministeren i spidsen har udfoldet i Bruxelles eller til topmøderne, og vi kan konstatere, at det lykkedes i Ministerrådet. Men vi kan også konstatere, at desværre lykkedes det ikke at samle flertal i Europa-Parlamentet, og derfor blev den statut, som der var lagt op til skulle, om jeg så må sige, gennemføre ordentlige vilkår, som sikrede, at man fik synlige lønninger, der skulle beskattes nationalt – det var en dansk fortjeneste – og på den anden side fik sine rent faktiske omkostninger dækket, ikke vedtaget. Det kunne desværre ikke samle flertal i Europa-Parlamentet, ikke på grund af de danske parlamentarikere, for som jeg er orienteret, stemte alle danske parlamentarikere med undtagelse af én for.

Derfor har det selvfølgelig aktualiseret, at jeg nu på regeringens vegne undersøger, hvilke andre muligheder der er. Ud over den henvendelse, jeg på regeringens vegne har rettet til Kommissionen, iværksætter jeg nu en uvildig juridisk undersøgelse af, om der er mulighed for at foretage en beskatning efter de regler, der er i dag.

Hidtil har vurderingen været, at det er der ikke. Men der er ingen tvivl i regeringens sind om, at hvis muligheden er til stede, og hvis vi inden for de gældende regler og internationale forpligtelser kan gennemføre en sådan beskatning, så bliver den gennemført.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal allerførst sige til skatteministeren, at han har fuldstændig ret i, at vi ikke ville stille

os tilfreds alene med et kommissionssvar. Altså herregud, vi har så i givet fald at gøre med et svar fra en Kommission, der skulle være gået af og sidder som en forretningskommission, en flok embedsmænd.

Jeg kvitterede også før for, at man laver en undersøgelse ud over det. Men det, jeg godt vil sige, er, at det altså er noget grotesk, når skatteministeren heroppefra nu talrige gange både i dag og også under den tidligere behandling af det her forslag har sagt, at vi beder ham begå magtmisbrug. Jeg synes efterhånden, det er grotesk.

Nej, det, vi beder skatteministeren om, er at gøre præcis det, der står i den dom fra 1981, skatteministeren har henvist til man kan gøre, nemlig konkret i forhold til den enkelte lønmodtager, som er medlem af Europa-Parlamentet, vurdere, om vedkommende modtager godtgørelse m.v., som har karakter af et skjult vederlag, eller vedkommende kun får en godtgørelse, der svarer til det, han eller hun har udgifter for.

Så længe man ikke foretager den konkrete vurdering, kan skatteministeren jo ikke vide, om vi har ret til at foretage en national beskatning. Det står jo lysende klart, at vi har ret til at foretage national beskatning, når de her godtgørelser overstiger de faktiske udgifter, der er. Derfor synes jeg altså, skatteministeren fuldstændig forbigår det, der er indholdet i denne sag, og strør om sig med nogle gloser måske for at overbevise nogle skeptikere herinde om, at de skal trykke på de røde knapper senere, selv om de ellers, når de står uden for det her hus, ville agitere for et ja til et forslag som det her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren har jo ret i, at man – i hvert fald jeg – på forhånd vil stille mig noget skeptisk over for, hvad Europa-Kommissionen kan finde ud af på det her område, for det er jo velkendt, at de højtstående embedsmænd i Europa-Kommissionen selv har vidtgående frynsegoderordninger, særlig nedsatte skattesatser osv. Så de har naturligvis ingen interesse i at bidrage til, at der ryddes op i frynsegoderne. Det kunne jo komme til at omfatte dem selv på et tidspunkt, og det har de næppe noget ønske om med den mandarinagtige måde, det system er opbygget på. Men lad os nu så se det svar. Jeg har noteret mig, at ministeren ikke er helt så afvisende den-

ne gang, vi har debatten, som han har været tidligere.

Jeg forstår jo ikke, det er nødvendigt med så mange undersøgelser, når det retlige grundlag allerede er etableret ifølge det svar, ministeren har givet.

Men o.k., lad os så se det svar, og lad os så få det lovforslag straks ved starten på den nye folketingsamling, som ministeren nu i realiteten lover os. Vi må jo gå frem i det tempo, som der er mulighed for.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt kvittere for hr. Keld Albrechtsens reaktion, hvorimod jeg undrer mig lidt over hr. Thulesen Dahls reaktion. Han vil åbenbart ikke sikre, at der er et juridisk grundlag. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at det også er konklusionen hos hr. Keld Albrechtsen.

Så bare den bemærkning til hr. Keld Albrechtsen, der siger, at jeg ikke er så afvisende, som jeg har været tidligere, at jeg faktisk ikke mener, at jeg heller ikke i forhold til andre ministre har sagt andet, end hvad der har været sagt hele tiden, også i de samråd, der har været i Folketingets Europaudvalg, at hvis vi havde retten, var vi også parat til det. Men selvfølgelig skal vi være sikre på eller i hvert fald have en vurdering, der ser anderledes ud end dem, vi hidtil har fået, og som siger, at vi har et grundlag for at gennemføre en beskatning.

Jeg synes, det var en tilfredsstillende konklusion, hr. Keld Albrechtsen nåede til. Den deler jeg, og lad os så se, om ikke muligheden er til stede. Men det er klart, at de vurderinger, jeg får, selvfølgelig også vil blive stillet til rådighed for Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Skatteministeren besvarer jo ikke det helt afgørende punkt. Skatteministeren skriver i svar på spørgsmål 4, som er optrykt i betænkningen, blandt andet:

»Der er således i princippet mulighed for national beskatning, hvis godtgørelsen delvis har karakter af et vederlag.«

Så spørger jeg skatteministeren: Hvordan ved man, om godtgørelsen har karakter af et vederlag? Det gør man da kun ved at gå ud konkret og foretage en vurdering af det. Det, skatteministeren gør, er, at han står her fra Folketingets talerstol og siger, at sådan helt generelt har

godtgørelsen altså ikke karakter af et vederlag. Hvor ved skatteministeren det fra?

Vores pointe i Dansk Folkeparti er, at det ved skatteministeren først, når han over for Europaparlamentarikere lige så vel som over for alle mulige andre lønmodtagere i det her land går ind og foretager en skattemæssigt konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Så mener jeg og Dansk Folkeparti, at skatteministeren har mulighed for at foretage beskatning, og så beder vi ikke om spor andet, end at man lader retfærdigheden ske fyldest.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Thulesen Dahl bærer jo ikke rundt på det åg at have juridisk indsigt. Det gør jeg heller ikke. Det er derfor, jeg anmoder en jurist om at foretage den juridiske vurdering af juraen i det her. Det ønsker hr. Thulesen Dahl åbenbart jeg skal komme med i dag. Det er tilkendegivet i flere omgange, hvad de jurister, vi normalt støtter os til i de her sammenhænge, har ment om sagen.

Det, jeg har givet tilsagn om til Folketinget, er, at ud over at spørge de jurister, vi normalt betjener os af, og som vi har til vores rådighed, når vi skal foretage de juridiske vurderinger i regeringen, går jeg uden for denne kreds og spørger, om der er andre, der har en anden opfattelse af juraen i det her. Jeg synes, det efterhånden er en lille smule trættende, at hr. Thulesen Dahl derefter mener, at jeg skal foretage den juridiske vurdering, som jeg går ud og køber i byen.

Jeg håber, hr. Thulesen Dahl kan væbne sig med så meget tålmodighed, at han kan afvente det svar, der nu bliver givet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 24 (SF, DF, EL, FP og Frank Dahlgaard (KF)) stemte for, 79 (S, V, KF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (International adoption).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 8/10 98. Første behandling 20/10 98. Betænkning 20/5 99).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af lov om våben- og eksplosivstoffer.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 3/12 98. Første behandling 15/1 99. Betænkning 20/5 99).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.